

Δίδυμοι ...

Εις

Διπλούν !!!

Παρωδία του έργου

«η κωμωδία του παρεξηγήσεων» του Γουίλιαμ Σέξπιρ

Μαρία Κίτρα

Διανομή ρόλων

**[κάποιοι μικροί ρόλοι μπορούν να παιχτούν και διπλοί
ενώ κάποιοι αγορίστικοι μπορούν να παιχτούν και από κορίτσια]
10 κορίτσια & 11 αγόρια**

- 1. Κορίτσι 1**
- 2. Κορίτσι 2**
- 3. Κορίτσι 3**
- 4. Αιγαίωνας**
- 5. Βερόνικα**
- 6. Φύλακας**
- 7. Αντίφιλος Συρακούσιος**
- 8. Δρόμιος Συρακούσιος**
- 9. Δρόμιος Εφέσιος**
- 10. Αδριάνα**
- 11. Γενοβέφα**
- 12. Λουσιάνα**
- 13. Αντίφιλος Εφέσιος**
- 14. Βαλτάσαρ**
- 15. Λούκα**
- 16. Υπάλληλος**
- 17. Συμεώνη**
- 18. Ερμιόνη**
- 19. Ασπασία**
- 20. Αστυνόμος**
- 21. Εξορκιστής**
- 22. Ηγουμέν**

Σκηνή 1η

Στην αγορά

- Α' κορίτσι:** Βρε κορίτσια μάθατε τι μέλλει να πάθει ο καημένος ο Αιγαίων;
- Β' κορίτσι:** Ποιος Αιγαίων καλέ; Ο παίδαρος απ το X-Factor;
- Γ' κορίτσι:** Ο Αιγαίων Πέλαγος!!! Αχ μαρή το μυαλό σου...
- Α' κορίτσι :** Το ποιο;
- Γ' κορίτσι:** Συνεχίζω! Το μυαλό σου, λέω, όλο εκεί είναι. Μιλάει για τον Αιγαίωνα, το σεβάσμιο γεροντάκο από τις Συρακούσες.
- Β' κορίτσι:** Ααααα, εννοείς ένα ψιλοχούφταλο που μας πουλούσε προχθές τα υφάσματα και τα σκουλαρίκια... Το έμαθα δυστυχώς. Βρε το δόλιο...
- Α' κορίτσι:** Μας έντυσε και μας γέμισε με λούσα. Και τώρα ... καταδικάζεται σε θάνατο...Να κλάψει κανείς ή να μην κλάψει;
- Β' + Γ'**
- Κορίτσια :** Ιδού η απορία!!!
- Α' κορίτσι:** Κι όπου να' ναι, θα φανεί κατά δω μαζί με το Σολίνο, το Δούκα μας. Αυτός θα του αναγγείλει τη θανατική ποινή.
- Γ' κορίτσι:** Και ποιο είναι το μεγάλο του κρίμα; Αυτός παιδί μου ούτε μύγα με μυγοσκοτώστρα δε μπορεί να χτυπήσει... θα μείνει από καρδιά...
- Β' κορίτσι:** Η μύγα; ... Καλά ντε! Το' πιασα... Δε νομίζω αυτός ο καλός άνθρωπος να έκανε κάτι τόσο κακό ώστε να του αξίζει θάνατος.
- Α' κορίτσι :** Για φταιξιμο άλλων την πληρώνει τώρα ο καημένος. Φαίνεται ότι ο Εφέσιος δούκας, σκότωσε όλους του Εφέσιους εμπόρους που δεν είχαν χρυσό να πληρώσουν τα χρωστούμενά τους. Και τώρα...
- Γ' κορίτσι.:** ... ο Σολίνος, ο δούκας ο δικός μας, με νέο νόμο αποφάσισε να καταδικάζει σε θάνατο όποιον έμπορο από τις Συρακούσες πουλάει τηνπραμάτεια του εδώ, στην Έφεσο.
- Β' κορίτσι.:** Αχού! Και στα μπαζάρ και στη λαϊκή του Σαββάτου;
- Α' κορίτσι:** Παντού. Το εμπόρευμά του θα κατάσχεται και θα είναι στη διάθεση του δούκα. Εκτός κι αν ο Αιγαίων πληρώσει χίλια τάλαρα για την ποινή οπότε γλιτώνει το θάνατο.

Β' κορίτσι: Κρίμα κι άδικο για τον ανθρωπάκο... Γαμώτο, κι είχα παραγγείλει κάτι καλλυντικά της Otriflame... Έχει άραγε καμιά ελπίδα να τη γλιτώσει;

Α' κορίτσι: Ναι αμέ, άμα πάρει τον Κούγια για δικηγόρο! Χλωμό το βλέπω. Αναρωτιέμαι πώς θα του ανακοινώσει την απόφαση ο Σολίνος.

Γ' κορίτσι: silence κορίτσια. Βλέπω την ακολουθία του δούκα. Έρχονται κατά δω. Μαζί του είναι και η Βερόνικα, η δούκισσα, η ξακουσμένη για την αγαθή καρδιά της.

Α' κορίτσι: Πάντως ένα λίφτινγκ τ' χει χτυπήσει... Αχού, από πίσω τους σέρνουν τον καημένο το γεράκο. Ελάτε στην άκρη να ακούσουμε τι θα του πουν... [*Πηγαίνουν προς τα πίσω*]

Β' κορίτσι: Σιγά κορίτσια, με στριμώξατε!

Γ' κορίτσι: Εμείς σε στριμώξαμε ή το λαστέξ για την ανόρθωση του κώ...[*την κοιτάζουν σοκαρισμένες οι άλλες δύο*]... του κορμιού εννοώ! `Αντε μαζευτείτε μη χάσουμε κάνα φωνήεν!!! Επτά είναι όλα κι όλα!!!

Μπαίνουν ο δούκας, η δούκισσα, ο Αιγαίων, και δύο φύλακες. Τα τρία κορίτσια κρυφακούν

Αιγαίων: Ωωω, μέγα Σολίνα...

Φύλακας: [*του δίνει σφαλιάρα*] Δε διάβασες το σενάριο; Ω, μέγα Σολίνε, λέει!

Αιγίων: Ωωω, μέγα Σολίνε, βγάλε την απόφαση επιτέλους να με λυτρώσει ο θάνατος από όλες τις συμφορές μου.

Σολίνος: Βρε συ γέροντα, άμα πω τώρα την απόφαση θα τελειώσει και το έργο. Αυτό στην τελευταία σκηνή το λέω! Μπαααα!!! `Εμπορε από τις Συρακούσες, εγώ δε μεροληπτώ! Δυστυχώς για σένα δεν έχεις τα χίλια τάλαρα να εξαγοράσεις την ποινή σου. Η περιουσία σου όλη κι όλη πιάνει εκατό τάλαρα. Γι αυτό καταδικάζεσαι από το νόμο να πεθάνεις. Τόσο απλά... `Όχι ρε, μου' σπασε το νύχι. Πώς θα παίξω κιθάρα;

Βερόνικα: Αχ, καλέ μου άρχοντα. Τούβλο... εννοώ κολόνα του παλατιού μας. Μαλακτικό soupline δε βάζεις όταν ξεπλένεσαι; Πώς

σκλήρυνε έτσι η καρδιά σου; Δεν είσαι εσύ ο Σολίνος μου, το αγόρι μου, το μωρούλι μου, ... Ε εννοώ ο δούκας ο δίκαιος που ποτέ αφήφιστα δεν πήρες απόφαση καταδικαστική; Πώς αφήνεις την οργή σου να σε κυριεύσει τώρα;

Αιγαίων: Αρχόντισσα Βερόνικα, ευχαριστώ για την ευγένεια και τη συμπάθεια που μου δείχνεις, μα άσε το σοφό [βήχει] Δούκα να κάνει κατά πως κρίνει το σωστό. Τα λόγια του παρηγορούν την ταλαιπωρημένη μου ψυχή. Με το θάνατο θα έρθει το τέλος και στα πολλά δεινά μου.

Βερόνικα: Α, καλά, αυτός έχει γεροντική άνοια!

Σολίνος: Ωραία, Συρακούσιε, πες γιατί έφυγες από τον τόπο σου και ποια αιτία σε έφερε εδώ στην Έφεσο. Σύντομα όμως, γιατί έχω ραντεβού για τατουάζ σε δυο ώρες.

Βερόνικα: Αχ, τελικά θα γράφεις το όνομά μου στο μπράτσο σου Σολινάκι μου;

Σολίνος: Εεεε, ναι, και βέβαια θα το γράψω... Πάει ο δράκος...

Αιγαίων: Το να σου εξιστορήσω τ' ανείπωτά μου βάσανα, είναι πιο δύσκολο απ το θάνατο που με περιμένει Όμως για να' ναι κι ο κόσμος μάρτυρας πως το τέλος μου ήρθε από φυσικό αίσθημα κι όχι από πράξη κακιά, θα μιλήσω όσο μου το επιτρέπει η θλίψη μου ...και η μασέλα μου που κουνιέται συνέχεια...

Πάνε προς τα πίσω και ακούγονται τα κορίτσια. Προσποιούνται ότι ακούν τον Αιγαίωνα και μεταφέρουν τα λόγια του

Β' κορίτσι: Ή εγώ κουφάθηκα ή κάποιος πάτησε το mute στο control! Τι λέει;

Α' κορίτσι: Λέει πως πριν πολλά χρόνια, παντρεύτηκε με μια όμορφη κοπέλα που βρήκε από αγγελία και ζούσαν ευτυχισμένοι στην Επίδαμνο. Οι θεοί τους χάρισαν δίδυμα αγοράκια, νοστιμούτσικα στην όψη. Ήταν όμως τόσο όμοια που δύσκολα τα ξεχώριζαν.

Γ' κορίτσι: Κάτσε μαρή να μιλήσει και κάνας άλλος! Την ώρα που γέννησε η γυναίκα του στο «Ιασώ», στο διπλανό νοσοκομείο του δημοσίου,

καταλαβαίνεις τώρα, μια άλλη γυναίκα, παρακατιανή, έφερε στον κόσμο, δίδυμα αγόρια, ολόγεια και τα δύο...

Α' κορίτσι: Αυτά τα δύο αγόρια, μια και οι γονείς τους ήταν πολύ φτωχοί, τα αγόρασε ο Αιγαίω με λίζινγκ και τα μεγάλωσε για να υπηρετούν τους γιους του.

Β' κορίτσι: Άκου τώρα φίλε, βίτσια που έχουν οι πλούσιοι!!! Για λέγε...

Α' κορίτσι: Η γυναίκα του λοιπόν, περήφανη για τα παιδιά τους, τον παρακαλούσε να επιστρέψουν στις Συρακούσες να τους αναθρέψουν σωστά.

Γ' κορίτσι: Σειρά μου. Όχι να μας φας και το ρόλο! Στο γυρισμό από την Επίδαμνο, όμως, έπιασε τρομερή φουρτούνα.

Β' κορίτσι: Καλά συγνώμη, δεν είχαν δει τον καιρό στο ίντερνετ;

Γ' κορίτσι: Ε, επειδή τον είχαν δει την πάτησαν!

Α' κορίτσι: Αααχ! Σταματήστε τη φλυαρία. Θέλω να τα ακούσω από τον ίδιο τον Αιγαίωνα. Η ιστορία του έχει πολύ ενδιαφέρον.

Β' κορίτσι: Δίκιο έχεις. Για χούφταλο, πολύ αφηγηματικός είναι... Άσε που η καρδιά μου πάει να σπάσει από τη συγκίνηση!

Γ' κορίτσι: Πολύ ευαίσθητη μας βγήκες εσύ...

Τα τρία κορίτσια πλησιάζουν. Ο Αιγαίωνας μιλάει τώρα δυνατά και έρχεται μπροστά...

Αιγίωνας: Έκλαιγε η γυναίκα μου, έκλαιγαν τα τέσσερα μωρά, μου' φυγε το τύμπανο! Τότε, για να τα σώσω, έδωσα τα δύο σ' αυτήν και τ' άλλα δύο τα πήρα εγώ στην αγκαλιά μου. Πλέαμε ώρες προς την Κόρινθο, όπως νομίζαμε. Ξαφνικά είδαμε δυο καράβια να μας πλησιάζουν. Ο Τιτανικός και ο Βρετανικός! Μα πριν προφτάσουν ... Ω! να μη σας πω άλλα... Από τα προηγούμενα μαντέψτε τα τελευταία...

Βερόνικα: Όχι, προχώρα γέροντα, μην το κόβεις έτσι κι έχω στείλει το φύλακα στο περίπτερο να φέρει ποπ – κορν! Τα λόγια σου μπήγονται στην καρδιά μου σαν καρφιά!

Σολίνος: Σιγά μην κρεμάσεις και κάδρα!

Έρχεται ξέπνοος ο φύλακας και λαχανιασμένος. Δίνει ένα σακουλάκι ποπ – κορν στη Βερόνικα

Φύλακας: Ορίστε τα ποπ – κορν. Πάρτε και τα ρέστα... Στις διαταγές σου άρχοντά μου.

Σολίνος: Έχε το νου σου. Ο Αιγαίωνας έχει όλη τη μέρα δική του. Μην τον ενοχλήσει κανείς, τ' άκουσες;

Φύλακας: [*απευθύνεται στο κοινό:*] Και τώρα το ρεσιτάλ ηθοποιίας! Μάλιστα άρχοντά μου!!!

Αιγίων: Αβοήθητος πάω κι απελπισμένος. Το τέλος μου πήρε μόνο μια μικρή αναβολή...

Φεύγουν σιγά – σιγά απ τη σκηνή σκεπτικοί... Τα κορίτσια έρχονται μπροστά

Γ' κορίτσι: Πω - πω, τι τον βρήκε τον ανθρωπάκο. Γύρευε το γιο του και βρήκε το θάνατο. Οι συμφορές από νωρίς του χτύπησαν την πόρτα.

Β' κορίτσι: Ε, αυτός φταιει! Τι ήθελε κι άνοιξε;

Α' κορίτσι: (*Την αγριοκοιτάζει*) Πρώτα έχασε τη γυναίκα του και τον ένα γιο του. Κατόπιν έχασε και το δεύτερο γιο του, που στην προσπάθεια να βρει το δίδυμό του, ποιος ξέρει σε ποιες θάλασσες γυρνά. Και τώρα χάνει και τον ίδιο του τον εαυτό. Πάμε κορίτσια! Πάμε να βρούμε εμείς τα χρήματα γι αυτόν. Θα παρακαλέσουμε για τον εμποράκο και ο Θεός βοηθός. Εμπρός...

Γ' κορίτσι: Καλά, σου πάει για αρχηγός! Άντε πάμε...

Β' κορίτσι: Πάμε, μπας και πάρω τελικά τα καλλυντικά της Oriflame απ το χούφταλο!!!

Μουσική... Φώτα...Φεύγουν απ τη σκηνή

Σκηνή 2^η

Μπαίνουν ο Αντίφιλος ο Συρακούσιος κι ο Δρόμιος ο Συρακούσιος

Δρόμιος Σ: Γι αυτό, αφέντη, να λες ότι είσαι από την Επίδαμνο, αλλιώς θα στο πάρουν το βιος. Πριν λίγο πιάσανε έναν γεροντάκο έμπορο απ τις Συρακούσες που ήρθε εδώ να πουλήσει το εμπόρευσμά του. Δεν έχει όμως 1000 τάλαρα να εξαγοράσει τη ζωή του κι έτσι θα πεθάνει σύμφωνα με το νόμο.

Αντίφιλος Σ: Ε τότε άι σύρε να κρύψεις τα χρυσά στον Κένταυρο, το ξενοδοχείο που μένουμε και περίμενέ με. Σε λίγο θα έρθω κι εγώ να φάμε. Έχει μπουφέ!!! Πρώτα όμως θα ρίξω μια ματιά στην πόλη να δω τους εμπόρους. Άιντε φεύγα.

Δρόμιος Σ: Καλά, μη βιάζεσαι αφέντη Αντίφιλε, θα γεράσεις γρήγορα! Φεύγω το λοιπόν... αν και με τόσα φράγκα στο χέρι... ένα καζίνο θα το πήγαινα!

Ο Δρόμιος ο Σ φεύγει απ τη σκηνή. Ο Αντίφιλος ο Σ ρίχνει μια ματιά τριγύρω

Αντίφιλος Σ: Μμμμ, ωραία είναι εδώ. Κοίτα κάτι γυναικάρες που έχει η Έφεσος!!! Αααααχ! Αν δεν έψαχνα μια μάνα κι έναν αδερφό σ όλο τον κόσμο, θα είχα διάθεση μέχρι και καμάκι να κάνω!!!

Μπαίνει ο Δρόμιος ο Εφέσιος λαχανιασμένος ψάχνοντας γύρω - γύρω

Αντίφιλος Σ: Μα τα χίλια βουβάλια! Ο Σπάιντερ μαν είναι; Πότε πρόλαβε και γύρισε;... Ρε συ Δρόμιο τι γυρεύεις εδώ; Δεν σου είπα να με περιμένεις στο ξενοδοχείο; Θα χάσουμε το μπουφέ!!!

Δρόμιος Ε: Ποιο μπουφέ αφέντη; Η σούπα έβρασε, το γουρουνόπουλο έπεσε από τη σούβλα, η ώρα βάρωσε δώδεκα και η κυρά μου βάρωσε μια στο μάγουλό μου. Βλέπεις εκείνη ζεστάθηκε, επειδή κρύωσε το φαί. Το φαί κρύωσε επειδή εσύ δεν ήρθες σπίτι. Δεν ήρθες σπίτι επειδή δεν είχες όρεξη. Εγώ όμως τι σου φταίω που έμεινα μόνο με την όρεξη και γουρουνόπουλο δε βλέπω σήμερα;

Θα φάω σουβλάκι απέξω δηλαδή για το δικό σου κρέμα; Πώς την έχεις δει;

Αντίφιλος Σ:Κόφτο μωρέ και πες μου μόνο τούτο: Πού άφησες τα χρήματα που σου' δωσα να κρύψεις;

Δρόμιος Ε: Μπαρδόν; Σε μένα αφέντη; Μα δεν έδωσες χρήματα σε μένα! Θα έρθεις τώρα σπίτι να φας με την κυρά να μη φάω κι εγώ άλλες σφαλιάρες;

Αντίφιλος Σ:Τι λες μωρέ ξεμωραμένε; Πού είναι τα χίλια τάλαρα που σου έδωσα; Και για ποια κυρά λες; Ποιο σπίτι; Ποιο γουρουνόπουλο;

Δρόμιος Ε: Καλέ αφέντη θα με τρελάνεις κι εσύ; Αρκετή ζαλάδα έχω απ τις μπάτσες της κυράς, της Αδριάνας, της γυναίκας σου της κουκλάρας, που είναι στο Φοίνικα και περιμένει νηστικά πότε να πας, κύρη μου, να φάτε.

Αντίφιλος Σ:Να, φάε κι αυτή τη σφαλιάρα στην κεφαλα σου, να ρθει το μυαλό στη θέση του, βλαμμένε, που με κοροϊδεύεις έτσι τόση ώρα!

Δρόμιος Ε: Σου' στριψε αφέντη; Αφού απλώνεις εσύ τις χερούκλες σου, αμολάω κι εγώ τις ποδαρούκλες μου και την κοπανάω! Αέρα!

Ο Δρόμιος φεύγει απ τη σκηνή τρέχοντας. Ο Αντίφιλος μονολογεί

Αντίφιλος: Μα τη ζωή μου... Του βλαμμένου του βουτήξανε τα χρήματα και πολύ φοβάμαι ότι δεν θα ξαναδώ τα φλουριά μου. Ας πάω στον Κένταυρο να βρω τον ξεκούτη τον υπηρέτη μου να μου πει ακριβώς τι έγινε...

Σκηνή 3η

Στο σπίτι του Αντίφιλου του Εφέσιου

Η σκηνή είναι χωρισμένη στα δύο με μια πύλη. Από τη μια πλευρά είναι η αυλή του σπιτιού του Αντίφιλου και από την άλλη η πλατεία. Μπαίνουν η Αδριάνα, η Λουσιάνα και η Γενοβέφα στην αυλή

Αδριάνα: Αχ, Λουσιάνα... Πάει δύο η ώρα. Ούτε ο προκομμένος ο άντρας μου γύρισε, ούτε ο δούλος που τον έστειλα βιαστικά να τον έβρει!

Γενοβέφα: Στα 'λεγα εγώ κόρη μου να μην το πάρεις τον αχαϊρευτο. Αλλά εσύ, εκεί... «*Το καλύτερο παιδί είναι μαμά!*», «*το καμάρι της Εφέσου είναι μανουλίτσα μου!*». «*Τι πλατάρες που έχει ο Εφέσιος, τι ματάρες που έχει ο Εφέσιος, τι κω...*

Αδριάνα+

Λουσιάνα: Ιiiiiiii!!!

Γενοβέφα: Τι κορμοστασιά – ήθελα να πω – που έχει ο Εφέσιος! Λούσου τα τώρα! Σουλατσάρει έξω κι άντε να τον μαζέψεις!

Λουσιάνα: Μπορεί να τον προσκάλεσε κανένας έμπορος στο παζάρι και να πήγε εκεί. Έλα αδερφούλα μου να φάμε εμείς και μ' έχει κόψει λόρδα και μη σκας. Άλλη ελευθερία έχουν οι άντρες.

Γενοβέφα: Και γιατί να έχουν περισσότερη λευτεριά από μας οι άντρες; Δεν είναι δίκαιο...

Λουσιάνα: Γιατί η δουλειά των αντρών είναι έξω από το σπίτι. Δεν τρώμε όμως τώρα που 'χει γυρίσει ανάποδα το μάτι μου απ την πείνα;

Αδριάνα: Μπα; Αν κάνω κι εγώ τα ίδια, δεν θα του καλαρέσει.

Λουσιάνα: Ποιο; Να φας;

Ανδριάνα.: Όχι, να λείπω κι εγώ συνέχεια έξω απ το σπίτι!

Λουσιάνα: Μα εσύ έχεις για χαλινάρι του τον πόθο σου.

Γενοβέφα: Μόνο τα γαϊδούρια τα κρατάνε τέτοια χαλινάρια.

Λουσιάνα: Ε καλά, δεν απέχει και πολύ... Ασε που και η πολλή ελευθερία τους πονάει. Οι άντρες θέλουν να είναι αφεντάδες. Κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Γενοβέφα: Μαρή πας καλά; Τι μυαλά είναι αυτά; Τέτοια σκέφτεσαι κι έχεις μείνει στο ράφι να κάνεις παρέα στις μουστάρδες!

Λουσιάνα: Με σύνεση και υπομονή θα περιμένω ωσότου να με βρει η αγάπη.

Αδριάνα: Δε νομίζω καν να σε ψάχνει!!! Αν βρεθείς στη θέση μου, θα δεις την υπομονή σου να χάνεται.

Λουσιάνα: Όταν θα παντρευτώ, ίσως να καταλάβω τι εννοείς.

Αδριάνα: Όταν παντρευτείς εσύ χρυσή μου, εμείς θα είμαστε απολιθώματα στο μουσείο φυσικής ιστορίας!

Λουσιάνα: Το καλό πράγμα αργεί να γίνει!... Α, να ο δούλος σου, ήρθε. Ο άντρας σου μάλλον θα έρχεται από πίσω.

Μπαίνει ο Δρόμιος ο Εφέσιος

Γενοβέφα: Για λέγε βρε στραβάδι. Ο αργοκίνητος ο αφέντης σου φτάνει;

Δρόμιος Ε: Ε όχι κι αργοκίνητος! Βροχή πέσανε οι σφαλιάρες στην κεφαλά μου!

Αδριάνα: Πες μου, του μίλησες; Κατάλαβες τι έχει στο μυαλό του;

Δρόμιος Ε: Και τι είμαι εγώ κυρά, μέντιουμ; `Ασε που τα` λεγε μπερδεμένα. `Αλλα ντ` άλλα, της Παρασκευής το γάλα δηλαδή.

Αδριάνα: Τελικά όμως έρχεται σπίτι; Ξέρει ότι τον περιμένω να φάμε.

Δρόμιος Ε: Άκου, κυρά. Όταν του είπα να έρθει για φαί, μου ζήτησε χίλια τάλαρα. «Έλα να φάμε» λέω. «Το χρήμα» λέει. «Το γουρουνόπουλο έγινε σαν αφρικανός» ξαναλέω. «Ρε πέσε τα χίλια τάλαρα» ξαναλέει. «Η κυρά βγάζει καντήλες» είπα. Και τι μου απαντάει;

Αδριάνα: Τι το αγόρι μου το μελιστάλαχτο;

Δρόμιος Ε: «Βρε δε μας χέ... (τον αγριοκοιτάζει) χαιρετάς με δαύτη» μου λέει! «Δεν ξέρω εγώ ποια είναι η κυρά σου».

Γενοβέφα: Τι είπε ο γάιδαρος με τα μεγάλα αυτιά; Αμάν έκανε να πάρει το μοσχολούλουδό μου και τώρα κάνει πως δεν τη θυμάται; Που μου την πήρε μπαλαρίνα και μου την έκανε... μπάλα; Να πας πίσω χαμάλη και να τον φέρεις σηκωτό.

Δρόμιος Ε: Τιμυ; Να πάω για να τις ξαναφάω; Smack down θα παίζω με τον αφέντη;

Λουσιάνα: Άσε τις εξυπνάδες και τσακίσου να φέρεις τον προκομμένο σπίτι αμέσως!

Φεύγει ο Δρόμιος με κλωτσιές βαρυγκωμώντας και λέγοντας στο κοινό...

Δρόμιος Ε: Ωραίο ρόλο κυρά – σκηνοθέτης! Μια σκηνή έπαιξα, δέκα σφαλιάρες έφαγα!!! ...

Ο Δρόμιος φεύγει απ τη σκηνή και η Αδριάνα κλαίει

Λουσιάνα: Έλα αδερφούλα. Μην κλαις και σου χαλάει η όψη. Θα σπάσει και η μάσκα με βάση το αγγούρι!!!

Γενοβέφα: Άσ' την να κλάψει, να μάθει. Αυτός φταίει που χει μαραζώσει σαν το σέλινο η κόρη μου. Κι αυτός ούτε μια ματιά δεν της ρίχνει... Φαίνεται πως θα ρίχνει το βλέφαρο κάπου αλλού...

Αδριάνα: Γιατί δεν είναι ακόμη σπίτι; Μόνο μια χρυσή αλυσίδα φολι-φολι που μου έταξε, ίσως να τον κρατάει εκεί έξω. Αν όχι όμως θα λιώσω στο κλάμα, θα μου χαλάσει και η μάσκα και κλαίγοντας θα πεθάνω.

Λουσιάνα: Ααααααχ, όλα του γάμου δύσκολα κι η νύφη

Τις κοιτάζει σκεπτική...

Λουσιάνα: Δεν πάει το γκαστρομένη εδώ έ; Καλά. Όλα του γάμου δύσκολα κι η νύφη... πονεμένη!!!

Φεύγουν απ τη σκηνή οι τρεις γυναίκες...

Σκηνή 4η

Πλατεία της Εφέσου, έξω από το σπίτι του Αντίφιλου και της Αδριάνας.

Μπαίνει ο Αντίφιλος ο Συρακούσιος που μονολογεί...

Αντίφιλος Σ: Οι χίλιες λίρες μου είναι ασφαλισμένες στον Κένταυρο, κι ο δούλος μου ψάχνει να με βρει, μου είπε ο ξενοδόχος. Βέβαια έχασα το μπουφέ κι έχω λυσσαίξει της πείνας. Πρέπει όμως πρώτα να βρω το δούλο μου και μετά να χτυπήσω κάνα σάντουιτς με παστοурμά... Μα να 'τος! Πάνω στην ώρα!

Μπαίνει ο Δρόμιος ο Συρακούσιος

Αντίφιλος Σ.: Πού είσαι ρε Δρόμιε και σε ψάχνω; Δεν πιστεύω να μου πεις πάλι ότι δεν πήρες τα χρήματα ή ότι με περιμένει η κυρά μου στο Φοίνικα;

Δρόμιος Σ: What; Σου είπα εγώ έτσι κύριε; Πότε;

Αντίφιλος Σ: Να τώρα δα. Ούτε μισή ώρα δεν θα 'ναι.

Δρόμιος Σ.: Τα τσουξάμε; τα τσουξάμε; Εγώ δε σε ξανάδα από τότε που μου έδωσες τα χρυσά να τα πάω στον Κένταυρο.

Αντίφιλος Σ.: Μωρέ εσύ δε μου είπες ότι δεν σου έδωσα λεφτά και μου λεγες να πάω να φάω γουρουνόπουλο με την κυρά μου; Τις σφαλιάρες τις θυμάσαι;

Δρόμιος Σ: Αφέντη πλάκα κάνεις έτσι; Κάνα άλλο ανέκδοτο ξέρεις;

Αντίφιλος Σ: Ναι! Ήταν μια φορά μια ξανθιά... Με κοροϊδεύεις, βρε; Με περιγελάς κατάμουτρα; Λες ότι αστειεύομαι; Να πάρε κι αυτήν!

Δρόμιος Σ: Τι έγινε ρε παιδιά; Ούτε ο Τζανετάκος δεν έτρωγε τόσες! Βάστα αφεντικό... Τι του λέω τώρα; Καταλαβαίνουν τα αφεντικά;

Αντίφιλος Σ: Σιγά ρε πονεμένη εργατιά. Μα για στάσου. Ποια είναι αυτή εκεί που μας γνέφει; Η Μόνικα Μπελούτσι;

Δρόμιος Σ: Μμμμμ!!! Κοίτα μούτρα για Μπελούτσι!

Μπαίνουν η Αδριάνα, η Γενοβέφα και η Λουσιάνα

Αδριάνα: Αχ Αντίφιλε, τι απορείς που με βλέπεις; Τόσο πολύ σε ξένισε η παρουσία μου; Με έχεις καταντήσει υστερική και ζηλιάρα μου λέει ο ψυχίατρός μου και όχι άδικα. Κάποτε τα λόγια μου ήταν μουσική στ' αυτιά σου και τώρα κάνεις ότι δεν αναγνωρίζεις τη φωνή μου.

Αντίφιλος Σ: [*Κοιτάζει τριγύρω να δει σε ποιον μιλάει η Αδριάνα*] Talking to me Μόνικα Μπελούτσι; Εγώ δε σε γνωρίζω. Έχω δυο ώρες που ήρθα στην Έφεσο και δεν καταλαβαίνω γρι απ ό,τι μου λες!

Λουσιάνα: Ντροπή σου βρε! Πότε άλλαξες εσύ τόσο πολύ; Γιατί της φέρεσαι έτσι της αδερφούλας μου; Επειδή είναι πιο ασχημομούρα από μένα; ... Έστειλε το Δρόμιο η δόλια να σε φέρει να φάμε. Λαλήσαμε πια απ την πείνα!!!

Δρόμιος Σ: Με εμένα;

Γενοβέφα: Ναι βρε, με σένα. Κι ήρθες πίσω να μας πεις ότι σε έδειρε και αρνήθηκε το σπίτι του και τη γυναίκα του.

Αντίφιλος Σ: Κουβέντιασες βρε πουλάκι μου εσύ με αυτήν την κυρία; Για ποιο λόγο; Τι συμφωνία κάνατε;

Δρόμιος Σ: Εγώ αφέντη; Εγώ ποτέ μου δεν την είδα ως τώρα.

Αντίφιλος Σ: Βρε αχρείε γιατί λες ψέματα; Κάτι τέτοια δεν μου λεγες λίγο πριν στην αγορά;

Δρόμιος Σ: Εγώ δε μίλησα ποτέ μαζί της στη ζωή μου. Να, φιλάω σταυρό. Ματς, μουτς...

Αντίφιλος Σ: Και πώς μπορεί να ξέρει τα ονόματά μας; Μήπως δουλεύεις σε κέντρο ισχυρής ενόρασης;;;;;

Γενοβέφα: Κοίτα ρε το απολειφάδι. Μας δουλεύει όλους!

Αδριάνα: Βρε αντρούλι μου, βρε Αντιφιλάκο μου, μη με περιφρονείς επειδή πήρα καμιά εικοσαριά κιλά μετά το γάμο.... Έλα μαζί μου στο σπιτικό μας να σε περιποιηθώ. Θα σου δώσω και το μπουτάκι απ το γουρουνόπουλο!

Αντίφιλος Σ: [*Μονολογεί*] Σε μένα μιλάει τελικά... Μα τι στα κομμάτια! Μήπως στο όνειρό μου έχω παντρευτεί; Μήπως κοιμάμαι όρθιος τώρα δα και θαρρώ ότι τα ακούω όλα αυτά; Μήπως να δεχτώ το

μπουτάκι γουρουνόπουλο προς το παρόν γιατί είμαι και μ' ένα γιαουρτάκι 2% απ' το πρωί...και μετά λύνω και το μυστήριο;

Αδριάνα: Δρόμια, άντε πες να στρώσουν για φαΐ. Ο άντρας μου έρχεται στα λογικά του...

Δρόμιος Σ: [Στον Αντίφιλο] Κάποιες αμαρτίες πληρώνουμε. Δεν εξηγείται αλλιώς. Αφέντη, μήπως έχω αλλάξει και δεν είμαι εγώ;

Αντίφιλος Σ: Πάει, Δρόμια, το χάσαμε κι οι δύο μου φαίνεται.

Αδριάνα: Τελειώσαμε αγόρια το μπλα – μπλα; Τόση ώρα μιλάτε κι εγώ έχω πλαντάξει στο κλάμα. Άσε τις σακούλες που έχω κάνει κάτω απ' τα μάτια... Έλα να φάμε άντρα μου. Παγωτό έγινε το γουρουνόπουλο! Δρόμια, να φυλάς την πόρτα. Σύζυγε, έλα επάνω να φάμε παρεούλα και να μου ξομολογηθείς τις χίλιες μουνταριές σου.

Λουσιάνα: [Στο Δρόμιο] Κι εσύ βρε, αν κανείς ζητήσει τον αφέντη σου, πες του πως τρώει έξω και κανένας να μην μπει. Έλα αδερφή μου. Δρόμια, στην πόρτα προσοχή... [Προχωράνε προς το σπίτι]

Αντίφιλος Σ: [Μονολογεί] Είμαι στη γη ή στον ουρανό; Κοιμάμαι ή είμαι ξύπνιος; Τα' χω παίξει ή έχω τα λογικά μου; Το be or not to be; Όχι, αυτό είναι από άλλο έργο, αλλά ταίριαζε! Τραβάω στα σκοτεινά κι η τύχη όπου μας βγάλει!

Δρόμιος Σ: Αφέντη, να σταθώ στην πόρτα θυρωρός;

Γενοβέφα: Σιγά μη μαζέψεις και τα κοινόχρηστα της πολυκατοικίας! Ναι βρε αχαϊρευτε και να μην μπει κανείς αλλιώς στο σπάζω το ξερό σου σαν γουρουνάκι κουμπαρά!!!

Αντίφιλος Σ: Τραβάτε με κι ας κλαίω...

Σκηνή 5^η

Έξω από το σπίτι του Αντίφιλου

Έρχονται ο Αντίφιλος ο Εφέσιος, ο Δρόμιος ο Εφέσιος, κι ο Βαλτάσαρ

Αντίφιλος Ε: Καλέ μου φίλε, Βαλτάσαρ, συγχώρεσέ με. Η γυναίκα μου κάνει μούτρα όταν δεν είμαι πίσω στην ώρα μου. Να της πεις πως άργησα στο μαγαζί σου, για να συνεννοηθούμε για τη χρυσή καδένα που σου παρήγγειλα και πως αύριο θα τη φέρεις στο σπίτι. Γιατί αυτός εδώ ο κρύος της είπε ψέματα ότι με βρήκε στην αγορά, τον κατηγορήσα για χίλιες χρυσές λίρες κι αρνήθηκα σπίτι και γυναίκα [*χαμηλόφωνα στο κοινό*] Όχι ότι δεν μου πέρασε κι απ το μυαλό! Μωρέ μπεκρόμουτρο, τι σήμαιναν όλα αυτά τα ανόητα;

Δρ. Εφ.: Λέγε ό,τι θες αφέντη, μα ένα ξέρω εγώ: πως μ' έδειρες σα να ήμουν γάιδαρος στην αγορά.

Αντ. Εφ.: Κι άλλο θα σου έδινα τώρα, αλλά έχει χάρη που μ' έκοψε λόρδα! Σινιόρ Βαλτάσαρ, θες να έρθεις στο σπίτι μου, να ευχαριστηθεί η καρδούλα σου από τις λιχουδιές της Αδριάνας μου;

Βαλτάσαρ: Αααα, δε δίνω αξία στο φαγητό, μα στην καλή καρδιά σου! Πατατούλες θα' χει;

Αντ Εφ. Θα' χει!

Βαλτάσαρ Ρυζάκι θα χει;

Αντ. Εφ Θα χει!

Βαλτάσαρ Σαλατούλα θα χει;

Αντ. Εφ Θα χει!

Βαλτάσαρ Τσι τσι θα χει;

Αντ. Εφ Θα χει!!!

Βαλτάσαρ: Πανακότα θα' χει;

Αντ. Εφ.: Και πανακότα θα' χει και ... πανακόκορα θα'χει!!!

Βαλτάσαρ: Αν και δεν με νοιάζει το φαΐ ... ευχαρίστως δέχομαι την πρόσκληση!

Αντ. Εφ.: Κι είχα ένα άγχος! [*Πάει να ανοίξει την πύλη*] Μα, στάσου. Η πόρτα είναι κλειστή. Δρόμια, πες ν' ανοίξουν. Είν' ο μάγκας ο αφέντης και ο καλεσμένος του!

Δρόμ. Εφ.: Μαρίκα, Σούλα, Δέσποινα, Λούκα, Μιρέλα, Χάρη...

Δρόμ. Συρ.: Νυφίτσα, σκύλε, γάιδαρε, μεθύστακα, μουλάρι... Φύγε απ' την πόρτα γύφταρε μη σε πνίξω με φουλάρι! ... Τόσες γυναίκες τι τις θες και σκίζεις τη φωνή σου; Αφού και μια σου πάει πολύ. Άντε και... [*μια μικρή παύση για να τον αγριοκοιτάζουν όλοι*] ξεκουμπίσου!

Δρόμ. Εφ.: Ποιον τρελό έβαλαν θυρωρό; Εεεε, εσύ... την πόρτα άνοιξε... Ο αφέντης είναι εδώωω...

Δρόμ. Συρ.: Πεσ του να πάει από κει που 'ρθε και βγάλε το σκασμόωω...

Αντ. Εφ.: Ποιος μιλάει από μέσα; Ε, άνοιξε την πόρτα εσύ!

Δρομ, Συρ.: Ρουρquoi;

Αντ. Εφ.: Τι ρουρquoi ρε γαλο...πούλα! Άνοιξε την πόρτα και δεν έχω φάει σήμερα.

Δρόμ. Συρ.: Τι λες; Μισό, να σκουπίσω τα δάκρυα απ τα μάτια! Ούτε θα φας σήμερα εδώ. Έλα αύριο πάλι.

Αντ. Εφ.: Ποιος είσαι εσύ που με κρατάς στο δρόμο, έξω από το σπίτι μου μην τα πάρω και γίνει της κα...

Τον κοιτάζουν όλοι με απορία

Αντ Εφ: Της κακομοίρας εννοώ καλέ!

Δρόμ. Συρ.: Με λένε Δρόμιο και κάνω face control στην πόρτα!!!

Δρόμ. Εφ.: Βρε μούργο, μου 'κλεψες και τη θέση και τ' όνομα.

Έρχεται η Λούκα η μαγείρισσα από μέσα

Λούκα: Τι τρέχει Δρόμια; Τι άνθρωποι είναι αυτοί;

Δρόμ. Εφ.: Ο αφέντης είναι, Λούκα. Άνοιξέ του να μπει.

Λούκα: Ψυχή μου, πες του ότι άργησε πολύ. Κι εσύ άμε από δω να μην τις φας με κάνα ραβδί.

Βαλτάσαρ: Εεε, εσύ μαϊμού. Θα ανοίξεις καμιά φορά να μπούμε; Θέλω πατατούλες, ρυζάκι, σαλατούλα, τσιτσι και πανακότα!

Λούκα: Θαρρώ σου ζήτησα στα σοβαρά να ξεκουμπιστείς.

Δρόμ. Συρ.: Κι εσύ είπες όχι.

Δρόμ. Εφ.: Ωραία τα λέτε πιτσούνακια μου. Άνοιξε Λούκα μου, μπουλούκα μου να σε χαρώ!

Λούκα: Για ποιο σκοπό; Θα με ζητήσεις στο χορό;

Δρόμ. Εφ.: [Στον Αντίφιλο που χτυπάει την πόρτα με μανία] Χτύπα την πόρτα, αφέντη.

Λούκα: Ας τη χτυπά, ώσπου να πονέσει.

Αντ. Εφ.: Γλωσσού! Όταν θα την γκρεμίσω, θα κλάψεις για τα καλά.

Μπαίνουν η Αδριάνα και η Γενοβέφα

Αδριάνα: Ποιος είναι αυτός που κάνει τόση φασαρία;

Αντ. Εφ.: Γυναικούλα μου, ήρθες επιτέλους; Δεν μπορούσες να έρθεις γρηγορότερα;

Γενοβέφα: Ποια γυναίκα σου βρε αλήθωρε γκαβέ; Ξεκουμπίσου αμέσως από την πόρτα μας. Δε μας φτάνει ο ένας που χουμε σπιτώσει, κι άλλον θα πάρουμε σώγαμπρο; [Φεύγει μαζί με την Αδριάνα και τη Λούκα]

Δρόμ. Εφ.: Αχ, μάγκα μου... Τι άκουσαν τώρα τα αυτάκια μου;

Βαλτάσαρ: Τι, Δε θα φάμε το τσι τσι της Αδριάνας τελικά;

Αντ. Εφ.: Μάλλον θα πείσμωνε που άργησα και μου κάνει τσαλιμάκια η μανδάμ...Φέρε μου κάτι εδώ, να σπάσουμε την πόρτα.

Δρόμ. Συρ.: Άντε από δω ψευτόμαγκες κι αφήστε τα σπασίματα.

Δρόμ. Εφ.: Αν σε πετύχω μούργο μου θ' αρχίσεις τα κλασίματα!

Αντ. Εφ.: Θα τους μαδήσω όλους. Κι αυτόν και τη γυναίκα μου, που άλλονε σπιτώνει. Φέρτε μου μια βαριοπούλααααα ή καλύτερα μια ... ελαφροπούλα γιατί πονάει η μεσούλα μου απ τη γιόγκα!!!

Βαλτάσαρ: Μην χαλάς την καλή σου φήμη, αφέντη μου. Ολη η Έφεσος γνωρίζει πόσο καλός πολίτης είσαι. Αν σε πάρουν χαμπάρι τότε θα σε κάνουν ρόμπα όλες οι μεσημεριανές εκπομπές! Το τσι τσι τότε θα το φάμε;

Δρόμ. Εφ.: `Εχει δίκιο ο Βαλτάσαρ. Δεν πάμε στον Τίγρη να φάμε καμιά σπαλομπριζόλα και κατά το βραδάκι έρχεσαι μόνος σου να λύσεις τα οικογενειακά σου!

Βαλτάσαρ: Αϊ γειά σου!!!

Αντ. Εφ.: Με πείσατε. Θα φύγω ήσυχα και θα πάω να το κάψω. Πείσματα κάνει η γυναικούλα μου; Τώρα θα δεις. Την Ασπασία την ταβερνιάρισσα τη ζηλεύει αφάνταστα κι όλο λέει ότι μου την πέφτει. Γι αυτό κι εμείς εκεί θα πάμε να φάμε. Εμένα δεν μ' αρέσει η Ασπασία, άσχετα αν είναι γυναικάρα, άγρια, έξυπνη και τσαχπίνα!!!

Βαλτάσαρ: Και να περάσουμε κι απ το μαγαζί να σου δώσω την καδένα. `Ετοιμη πρέπει να είναι τώρα δα

Αντ. Εφ.: Α μπράβο! Και για το πείσμα της γυναίκας μου, θα τη χαρίσω στην ταβερνιάρισσα. Εμένα δεν μ' αρέσει η Ασπασία, αλλά αφού έφαγα πόρτα στο ίδιο μου το σπίτι, πάω να χτυπήσω αλλού που είμαι καλοδεχούμενος.

Δρόμ. Εφ.: Ούτε στα μυστικά της Εδέμ τέτοια πλοκή!!!

Βαλτ.: Ναι, άντε πάμε τώρα, γιατί τα άντερά μου χορεύουν σάμπα απ την πείνα!!!

Σκηνή 6^η

Στην αυλή του σπιτιού μπαίνουν ο Αντίφιλος ο Συρακούσιος και η Λουσιάνα

Λουσ.: Πάντως Αντίφιλε ντροπή σου! Έχεις ξεχάσει ολότελα τους συζυγικούς σου όρκους! Κλωστές τα έκανες τα νεύρα της αδερφής μου με τα καμώματά σου. Άντε σύρε μέσα να την καλοπιάσεις κι άσε με εμένα μονάχη μου να διαβάσω λίγο Σέξ...

Αντ. Συρ: Μμμμμμμ!

Λουσ.: Μούξινος! Σέξπιρ εννοούσα! Άδειασέ μου τη γωνιά τώρα. Η αδερφή μου σε αναμένει...

Αντ. Συρ.: Αναμμένη σβησμένη, καρφί δεν μου καίγεται! Γλυκιά κυρά μου, θέλω απλά να σου πω πως είσαι θεά και με έχει θαμπώσει η ομορφιά σου η ανείπωτη! Δεν ξέρω τι ζητάς από εμένα. Το μόνο που ξέρω είναι ότι η αδερφή σου δεν είναι γυναίκα μου και υποχρέωση καμιά δεν έχω στο κρεβάτι της. Η καρδιά μου, ανήκει ολότελα σε σένα.

Λουσ.: Τι σ' έπιασε και μιλάς έτσι; Τρελάθηκες;

Αντ. Συρ. Μπορεί, θα ρωτήσω και τον ψυχίατρό μου για σιγουριά. Αλλά τώρα δα τρελάθηκα από πόθο. Παθιάστηκα και δεν ξέρω πώς.

Λουσ.: Φταίει το μάτι σου που ξενοκοιτάζει.

Αντ. Συρ.: Το δεξί, γιατί το αριστερό είναι γυάλινο! Δε φταίει το μάτι, η καρδιά μου φταίει αγάπη μου.

Λουσ.: Γιατί με λες αγάπη σου; Αυτά να τα πεις στην αδερφή μου.

Αντ. Συρ.: Στην αδερφή της αδερφής σου! Τι ωραία που τα λέω ο τσαχπινούλης! Εσένα, την καρδιά της καρδιάς μου. Το φως των ματιών μου, την ανάσα των χειλιών μου, τα νύχια των ποδιών μου... όχι αυτό δεν πάει... άσε που είναι τρία μέτρα! Πες το στην αδερφή σου ότι η αγάπη μου είσαι εσύ...

Λουσ.: Ααα, να της το πω κιόλας! Στάσου να τη φέρω εδώ, να δεις για πότε θα σε στολίσει σαν Christmas tree.

Αντ Συρ: Σαν Christmas τι;

Λουσιάνα: Σαν Christmas tree. Είσαι και κουφάλογο!

Βγαίνει. Μπαίνει φουριόζος ο Δρόμιος ο Συρακούσιος και από πίσω η Λούκα

Δρόμ. Συρ.: Αφέντη, βοήθεια. Με κυνηγά η Λούκα η μαγείρισσα. Ολο κάτι σεξουαλικά μου λέει κι ότι ξέρει τα πάντα πάνω μου!

Λούκα: Εδώ είσαι καρπουζάκι μου; Μου κάνεις το δύσκολο; Εγώ είμαι, η Λούκα η μπουλούκα, η πιστή σου γυναικούλα. Πες μου γλυκόλογα!!!

Δρόμ. Συρ.: Εεεε... έχεις ωραία φρύδια...

Λούκα: Τώρα θα σου' λεγα κάτι άλλο που τελειώνει σε ... «ίδια» αλλά έχε χάρη... `Άλλο! `Άλλο!

Δρόμ. Συρ.: Εεεεμ... Τα μάτια σου είναι ίδια!

Λούκα: Φιρί – φιρί το πας να τα' ακούσεις ... `Άλλο βρε χαμένο! `Άλλο!

Δρομ Συρ: Τα μαλλιά σου είναι σαν αντίδια!

Λούκα: Μας τα' πρηξες τα...

Την αγριοκοιτάζουν όλοι

Λούκα: Τα συκωτίδια!!! `Άλλο, άλλο!!!!

Δρόμ. Συρ.: Έχεις αυτιά σανίδια...

Λούκα: Κοίτα λύσσα! Ε τώρα θα τις φας! [τον βαράει]

Δρόμ. Συρ.: ... και χέρια κεραμίδιααααα! Πονάω μανούλα μου!!!!

Λούκα: Άει, να ηρεμήσεις τώρα! Εσύ με δουλεύεις, αλλά εγώ σε ξέρω απόξω κι ανακατωτά γιατί είσαι δικός μου! Κι αν δε με πιστεύεις όλα τα σημάδια στην κορμάρα σου θα στα πω.

Δρόμ. Συρ.: Ποια; Αυτά που βλέπουν όλοι;

Λούκα: Όχι. Μόνο εγώ ξέρω για το σημάδι στον ώμο σου και την ελιά – τι ελιά δηλαδή, θρούμπα – που έχεις στο γοφό σου. Μόνο σε μένα έδειξες την κουκίδα στην πατούσα σου κι ύστερα λιποθύμησα απ τη βρώμα!

Δρόμ. Συρ.: [Στον Αντίφιλο] Ωωω, τη μάγισσα! Πού τα ξέρει όλα αυτά;

Αντ. Συρ.: `Ακου Λούκα Μπουλούκα. Ο άντρας σου κάνει ναζάκια. Πήγαινε εσύ στην κουζίνα σου να φτιάξεις ένα γαλατομπούρεκο κι εγώ θα τον μαλώσω.

Φεύγει η Λούκα κάνοντας ερωτικές γκριμάτσες στο Δρόμιο ο οποίος τ'αχει παίξει

Αντ. Συρ: Δρόμιε, δε μας βλέπω καλά. Γέμισε ξωτικά ο τόπος. Πήγαινε ευθύς στο λιμάνι. Αν φεύγει απόψε κάποιο πλοίο, έλα στο παζάρι να μου το πεις. Αν όλοι μας γνωρίζουν κι εμείς δεν ξέρουμε κανέναν, τα μαζεύουμε και αρμενίζουμε γι αλλού.

Δρόμ. Συρ.: Συμφωνώ αφέντη. Φεύγω τρέχοντας μην έρθει η μαγειρίσσα κι αρχίσει τα ...ίδια και τα ίδια!

Αντ. Συρ.: Φεύγω κι εγώ. Με βαριά καρδιά όμως, γιατί πρέπει να ξεχάσω την όμορφη Λουσιάνα...

Μπαίνει μια κοπέλα

Κοπέλα: Αντίφιλε!

Αντ. Συρ.: Ναι, αυτό είναι το όνομά μου.

Κοπέλα: Γιατί είπα εγώ κάτι άλλο; Να, εδώ είναι η καδένα που ζήτησες. Μου την έδωσε ο Βαλτάσαρ να στη δώσω. Έτοιμη είναι!

Αντ. Συρ.: Και τι να την κάνω εγώ αυτή;

Κοπέλα: Να τη σοτάρεις με κρεμμύδια! Τι με νοιάζει εμένα. Για σένα τη φτιάξαμε

Αντ. Συρ.: Για μένα; Εγώ δεν παρήγγειλα τίποτα.

Κοπέλα: Τι λες καλέ που δεν παρήγγειλες! Πάρε την αλυσίδα, χάρισέ τη στη γυναίκα σου και τα βρίσκετε αργότερα με τον Βαλτάσαρ για τα φράγκα, γιατί μου τα χρωστάει για το μισθό μου!

Φεύγει αφήνοντας την αλυσίδα στον Αντίφιλο ο οποίος μονολογεί

Αντ. Συρ.: Μέχρι κι αλυσίδες μου χαρίζουν. Μα θα ήμουν χαζός αν δεν δεχόμουν ένα τόσο ωραίο δώρο. Τι παράξενα που είναι όλα τούτα... Τέλος πάντων, πάω στην αγορά να βρω το Δρόμιο. Πρέπει να φύγουμε επειγόντως απ την Έφεσο...

Βγαίνει από την πύλη. Ξαναμπαίνει στη σκηνή η Λούκα

Λούκα: Μπουμπούκο μου, σουτζουκάκι μου κοκκινιστό ... Πού είσαι;;;
Αχχχ... πού κρύβεσαι βρε γαιδούρι; Βρήκες ευκαιρία να το
σκάσεις ε; Αν δε γυρίσεις πίσω θα βγάλω τον πλάστη να σε
κοπανήσω

Κορίτσι Α': Γεια σου Λούκα μου. Είναι ο αφέντης σου εδώ;

Λούκα: Μόλις έφυγε με τον προκομμένο τον άντρα μου. Τι τον ήθελες;

Κορίτσι Α': Αχ... Πάει κι η τελευταία μου ελπίδα. Από το πρωί ζητάω
απεγνωσμένα χρήματα από τους πλούσιους άντρες της πόλης
μας, για ένα γεράκο που κινδυνεύει η ζωή του. Μα στάθηκα
τόσο άτυχη. Όλες οι τράπεζες μου ζητάνε το Ε9 για να μου
δώσουν δάνειο! Οι αφεντάδες λείπουν από τα σπίτια τους. Κι
άλλοι μου έκλειναν την πόρτα γιατί με πέρναγαν για πλασιέ
βιβλίων! Έκανα ό,τι μπορούσα μα χωρίς αποτέλεσμα. Τώρα
μόνο ένα θαύμα μπορεί να τον σώσει...

Λούκα: Είναι άδικο οι φτωχοί να πληρώνουν με τη ζωή τους για τα
χρωστούμενά τους ...

Κορίτσι Α': Φαντάσου Λούκα μου τι θα γίνεται στην Ελλάδα με την
οικονομική κρίση που έχουν.... Αααααχ!

Λούκα: Βαλάντωσες καημένη. Κόπιασε μέσα να σε φιλέψω ένα
γαλατομπούρεκο που έφτιαξα να γλυκαθείς μια στάλα. Το χρέος
σου το έκανες. Έλα γλυκιά μου.

Κορίτσι Α': Να είσαι καλά Λούκα μου. Ας αναλάβει ο Θεός από δω και
πέρα... Έτσι κι αλλιώς απ' ό,τι θυμάμαι κι απ το σενάριο, δε λέω
άλλα λόγια!!!

Οι δυο γυναίκες φεύγουν σκεπτικές...

Σκηνή 7^η

Έξω από την ταβέρνα του Σκαντζόχοιρου. Η Συμεώνη και η Ερμιόνη. Λίγο πιο πέρα η Ασπασία συμμαζεύει

Συμεώνη: Ποιος ήταν ο γέρος που μόλις μιλούσε μαζί σου, Ερμιόνη; Μήπως γλυκοκοιτάξεις κανέναν; Ζήλεψες που εγώ βρήκα τέτοιο λεβέντη και θες κι εσύ παρηγοριά;

Ερμιόνη: Μη γίνεσαι σαχλή, Συμεώνη. Το ξέρεις πολύ καλά ότι εγώ δεν πρόκειται να παντρευτώ. Έχω βάλει σκοπό της ζωής μου να γίνω ταβερνιάρισα σαν τη μάνα μας, την Ασπασία, εδώ στο Σκαντζόχοιρο!

Συμεώνη: Και τότε ποιος ήταν ο γεράκος; Αφού σε είδα πιο πριν να μιλάτε ψου, ψου, ψου και ψου, ψου, ψου!

Ερμιόνη: Μαρή, μήπως λες τον Έκτορα Μποντρίνι; Τον φώναξα να μου φτιάξει το μενού!!!

Συμεώνη: Όχι, δε φόραγε καπέλο! Ενας γεράκος ήταν γύρω στα 85 ... έτη φωτός!!!

Ερμιόνη: Ααααα! Έλα καημένη, λες το φτωχό έμπορο από τις Συρακούσες που ψάχνει σ όλη την πόλη να βρει το γιο του προτού πεθάνει ο δόλιος...

Συμεώνη: Αχού, αυτός ήταν; Ο γεροντάκος που θα εκτελέσει απόψε ο Σολίνος επειδή δεν έχει λεφτά να πληρώσει...

Ερμιόνη: Τι αδικία για τους φτωχούς. Πω – πω...

Συμεώνη: [*κοιτάζοντας τον Βαλτάσαρ – τον αρραβωνιαστικό της που έρχεται από μακριά*] Πω – πω πω – και πω – πω – πω, τι μωράκι είναι αυτό;

Ερμιόνη: Ποιος μαρή είναι μωράκι; Το χούφταλο απ τις Συρακούσες;

Συμεώνη: Ε είσαι παλαβή. Ο αρραβωνιαστικός μου, ο Βαλτάσαρ. Μαζί του είναι και ο κυρ Αντίφιλος.

Ασπασία: [*Πλησιάζει τις κόρες της*] Καλώς το γαμπρό μας! Ψωνίσαμε από σβέρκο! Άντε, τραβάτε πιο πέρα να κάνετε καμιά δουλειά. Στραβωθήκατε να κοιτάτε!

Μπαίνουν ο Αντίφιλος ο Εφέσιος και ο Βαλτάσαρ

Βαλτάσαρ: Ασπασία, πόσο χαίρομαι που σε βλέπω!

Ασπασία: Και πολύ καλά κάνεις! Εγώ, πάλι δεν μπορώ να πω το ίδιο και για σένα. Δεν θα έπρεπε να είσαι πάνω από δεκαοχτώ για να είσαι εδώ;

Βαλτάσαρ: Μα είμαι πάνω από δεκαοχτώ.

Ασπασία: Εννοούσα το δείκτη νοημοσύνης σου... Είσαι στο επίπεδο I.Q μπιφτεκιού!!!

Βαλτάσαρ: Το χιούμορ σου Ασπασία, τσακίζει κόκαλα. Τις προάλλες μου είπες πως δεν είμαι άξιος για την κόρη σου και σου πέταξα κάτι καντήλια γι αυτό είσαι θυμωμένη τώρα... Δεν σε παρεξηγώ.

Ασπασία: Καλοσύνη σου. Τώρα ησύχασα, γιατί είχα μια καούρα...

Βαλτάσαρ: Έλα, μη μου κρατάς κακία. Τα λόγια που σου είπα δεν τα εννοούσα και το ξέρεις. Τη Συμεώνη την αγαπώ σαν τρελός! Απλά σας ζητώ να περιμένετε λίγο να διοριστώ στο Δημόσιο κι ύστερα θα την παντρευτώ...Με το χρυσοχοείο δε βρίσκω προκοπή...

Ασπασία: Το καλό που σου θέλω αγαΐρευτε! Το έχεις το κακόμοιρο και ξεροσταλιάζει νύχτα μέρα. [Πλησιάζει η Συμεώνη] Κατά φωνή κι η πέρδικα. Άντε να πάρεις παραγγελία από το μέλλοντα αρραβωνιαστικό σου.

Συμεώνη: Τι θα πάρετε ευγενικοί μου κύριοι;

Βαλτάσαρ: Εσάς ωραία μου δεσποινίς. Στο τέλος του μήνα το χέρι σας... αν μας αφήνει κι η ... μαμά, θα είναι δικό μου.

Συμεώνη: Και τι είμαι βρε για να πάρεις μόνο το χέρι μου; Playmobil; Ολόκληρη θα με πάρεις!

Ασπασία: Άντε, πάρ ' τον προκομμένο σου μέσα να του βάλεις να φάει μια μερίδα από τα μπαγιάτικα μας ... ε, από τα καλύτερά μας θέλω να πω... Τέλος πάντων. Τα ίδια είναι!!!

Συμεώνη+

Βαλτάσαρ: Μάλιστα μανούλα!!!

[Μπαίνουν μέσα τα δυο κορίτσια και ο Βαλτάσαρ]

Ασπασία: Κυρ Αντίφιλέ μου, σ' ευχαριστώ πολύ για τα δανεικά που μου 'δωσες. Με έσωσες. Για να στο ξεπληρώσω, σου χαρίζω αυτό το δαχτυλίδι από πλατίνα. Ήταν δώρο απ τον 3^ο μου σύζυγο.

Αντ. Εφ.: Ωωωω, μα είναι πραγματικά πολύ όμορφο και λάμπει. Σαν και σένα Ασπασία μου! Σκέτο διαμάντι είσαι!!!

Ασπασία: Με κολάζεις Αντίφιλε και νηστεύω! Έχε χάρη που είσαι καπαρωμένος, αλλιώς δε μου γλίτωνες!!! Να σου πω όμως, επειδή το δαχτυλίδι είναι πιο ακριβό απ τα δανεικά, δεν μου δίνεις και τα ρέστα;

Αντ. Εφ.: Έχεις δίκιο. Είναι όντως πολύ ακριβό κόσμημα. Μα δεν έχω πολλά λεφτά πάνω μου... Το βρήκα! Θα σου δώσω μια χρυσή αλυσίδα που προόριζα για τη γυναίκα μου, την Αδριάνα. Η πεισματάρα δε μ' άφησε να μπω στο σπίτι μου. Σιγά μην της κάνω και δώρο. Σε λίγο θα τη φέρει η υπάλληλος του Βαλτάσαρ...

Ασπασία: Τέλεια ιδέα! Ορίστε το δαχτυλίδι λοιπόν και περιμένω τη χρυσή καδένα! Πάμε τώρα να σε κεράσω ένα κρασί... με δικά σου έξοδα!

Ο Αντίφιλος και η Ασπασία φεύγουν απ τη σκηνή. Τέλος 1^{ου} μέρους

Διάλειμμα